

சிவாஜி

விலை அனா 2.

10-5-53

"SHIVAJI" TAMIL WEEKLY

உளையாதே...!

கோபிநாதன்

1. சிந்தனைக் குளே தீமை வந்ததால்
செம்மை போனபின் சீர்கள் வந்து
[மென்?]

எந்த வாழ்விலும் இன்ப மில்லையென
இதய மாமலர் விரிய இல்லையேல்—
வந்த வாழ்விது வகையில் வாழ்ந்தனை
வாச நன்மலர் வீச மாறென
தந்த துண்டுநீ சந்த மாக்கவி
தரணி தந்தது வரைய லாகுமோ?

2. எண்ணி வாழ்பவர் இதய வீணையில்
இழையும் மெல்விரல் விளையும் நற்கதி
பண் எழுப்பிடும் பாவம் ஆழ்ந்தெழ
பரவும் அன்புயிர்ப் பண்பு சூழ்தலால்
மண் ணெலாம் அதில் மண்டி வாழ்ந்திடும்
மரமும் பட்டதில் வருமென் நற்றுளிர;
விண்ணின் நீழலால் வேலை நீலமாய்
வேத சாரமாய்க் கீதம் ஆயிடும்

3. தீது வாழ்வதும் தெய்வ சம்மதம்
தேறி வாழ்வதே தெளிவு;
[நன்னெறிக்(கு)
ஏது ஆவதே இதயபாவம் "எற்(கு)
ஈது நல்குவாய் இறைவனே" என(து)
ஏதிலார் களுக்(கு) இன்பம் மீக்குற
இங்கு வாழ்வினில் பங்(கு) இருப்பதை
வாது செய்தலால் நீதி செய்திடல்
வரவு அவர்க்கிலை; செலவு எமக்குறும்.

4. விளையும் சொல்லாம் வித்தகன் செயல்
விந்தை சிந்தைகள் வீங்கு நல்லொலி
தனைகள் சீர் அடி சந்த மாவதும்
தலைவன் உள்ளிருந்(து) ஆக்கலால்
[எனின்
உளைவு செய்யுமோ ஒன்னலர் கவி?
ஊறு பட்டதாய்ச் சீரழிந் ததாய்
களையலாகுமோ கர்த்தன் செய்ததை?
காய லாகுமோ நாயகன் தனை?

5. ஏசு நாதனும் ஏந்தல் காந்தியும்
இகல் வெறுத்ததை ஏற்ற நன்மொழி
"கூசு தீதெனில்; கோபமாய் அதை
கொல்ல வென்றுமாய் வெல்ல
[வென்றுமாய்
மாக பட்டிடும் மல் புரிந்திடில்"
மந்திரம் இது எந்தன் உள்ளமே
காசு பொற்குவை ஆடை பெற்றவர்
கவிகள் ஆதலால் கயவர் அன்றரோ!

சிவாஜி மார்க் புகையிலை

எங்கும் புகழ் மணக்க இனிதே செங்கோல் தடத்தி
மண்காத வீரம் காட்டும் மன்னன் சிவாஜியன்றோ!
சிங்கம் அவன் பெயரால் "சிவாஜி மார்க்" புகையிலை
எங்கே திரும்பிடினும் அங்கங்கு மே கிடைக்கும்.

உரிமையாளர்:—

சே.மு. அப்துல்காதர் ராவுத்தர், புதுக்கோட்டை.

பிராயச்சித்தம்

டி. எஸ். கோதண்டராமன்

அந்த ஊர் சன்னதித்தெரு வாசிகள் கெடிகாரத்தின் உதவியில்லாமலே காலை ஆறு மணியாகி விட்டதைத் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள். பட்டை பட்டையாக விழுதியைப் பூசிக்கொண்டு ஈர வேஷடியுடன் ராமசாமி அய்யர் அந்தத் தெருவிலிருக்கும் அவர் வீட்டை நோக்கி வந்தால், அப்போது மணி ஆறு என்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்!

ராமசாமி அய்யர் அரசாங்க வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவர் வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின் தஞ்சை ஜில்லாவில் கர்விரிக் கரையோரமாயுள்ள ஒரு ஊரில் வந்து குடியேறிய அவர், தன் பேரர்கள் இருவரையும் தன்னிடமே வைத்து வளர்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் ஒரு பரம பக்தர். அவர் ஒரு சக்தி தாஸர்.

காலையில் நாலரைமணிக்கே படுக்கையிலிருந்து அவர் எழுந்து விடுவார். ஊருக்கு வெளியே இரண்டு பர்லாங் தூரத்தில் இருந்த ஆற்றில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு, அவர் ஆற்றிலிருந்து திரும்பி வருவதைப் பார்த்து, கெடிகாரத்தை சரியாக காலை ஆறு மணி என்று திருப்பி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அந்தத் தெரு வாசிகள் வேடிக்கையாகவோ எகத்தாளமாகவோ கூறுவதுண்டு.

காலையில் ஆறு மணிக்கு பூஜை யறைக்குள் துழைந்தா ரானால் பூஜை முடித்துக் கொண்டு அவர் வெளியே வருகிறபோது மணி சுமார் எட்டரை ஆகிவிடும்.

ஆதி சங்கரரின் செளந்தர்ய லஹரி ஸ்தோத்திரத்தை

அவர் மனமுருக மரக ஆலாபனைகளுடன் வாய் விட்டுக் கூறும்போது கேட்டவர்கள் கட்டாயம் மெய் சிலிர்த்துப் போவார்கள்.

ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் அவர் வீட்டில் லலிதா ஸஹஸ்ர நாம அர்ச்சனை சிறப்பான முறையில் நடைபெறும்.

இவ்வளவு புகழும் பெருமையும் படைத்த சிரோன் மணியான ராமசாமி அய்யரிடம் இருந்த ஒரே ஒரு குறை-அவரது முன்கோபம்.

தான் முன் கோபி என்பது அவருக்கே தெரியும். தான் அதை அடக்கப் பாடுபடுவதாயும் அவர் கூறிக் கொள்ளுவார். ஆனால், உண்மை என்னவோ அப்படியில்லை. ஆகவே தான், மற்ற ஜனங்கள் அவரை விரும்பினாலும் கூட அவருடன் அதிகமாக நெருங்கிப் பழக முடிவதில்லை.

அன்று தை வெள்ளிக் கிழமை. பெளர்ணமி கூட.

தை வெள்ளியன்று அம் பார் பூஜையைச் செவ்வனே செய்யவேண்டுமென்பதால் ராமசாமி அய்யரிடம் ஒரு காரணமில்லாத பரபரப்பு இருக்கும் என்பது அவருடைய மனைவி மங்களத்திற்குத் தெரியும். ஆகவே, எந்தச் சிறு விஷயத்திலும் குற்றம் குறை காண முடியாதபடி செய்து முடிக்க வேண்டுமே என்று கவலைப்பட்டாள். வீட்டுக் கொல்லையிலிருந்த புஷ்பச் செடிகளிலிருந்து அதி காலையிலேயே புஷ்பங்களைப் பறித்து ஒரு பெரிய தட்டில் வைத்துவிட்டாள். பூஜைக்கு வேண்டிய பாத்தி

ரங்களை நன்றாகத் துலக்கி வைத்தாள். வெள்ளிக் குத்து விளக்கு அப்போது தான் சுத்தம் செய்யப்பட்டிருந்ததால், 'பளி'ரென்று ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்தது. சுவாமி படங்களுக்கெல்லாம் சுத்தமாக துடைக்கப்பட்டு மாட்டப்பட்டன. கீழே ஒரு பலகையின் மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி படத்தின் நெற்றியில் ரத்தச் சிவப்புக் குங்குமமும், ரத்தினம் போல பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. தூப, தீபக் கால்கள் சரியான இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படி ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்து தன்னைத் திருப்திப் படுத்திக் கொண்டபின் தான், நைவேத்யம் செவ்வதற்காக உள்ளே சென்றாள் மங்களம்.

அய்யர் வழக்கப் பிரகாரம் ஆறு மணிக்கு வீட்டிற்கு வந்தார்.

கையிலிருந்த கமண்டலத்தை கீழே வைத்துவிட்டு, மடியான ஆடை உடுத்திக் கொண்டு, பலகையைப் போட்டுக்கொண்டு பூஜைக்காக அமர்ந்தார். அவருக்கு எதிரே பரந்து கிடந்த சாமக்கிரியைகள் எல்லாம், கணவன் வீட்டிற்கு முதன் முதலாக வந்திருக்கும் புதுமணப் பெண்ணைப்போல, ஒளி வீசி புதுமைக் காட்சியளித்தன. பூஜை ஆரம்பமாகப் போகிற தென்பதற்கு அறிகுறியாக 'சணகண'வென்று மணியை ஒலித்தார். அதில் என்றமில்லாத ஒரு நடுக்கம் அவருக்கே தெரிந்தது. அந்த நடுக்கம் தாங்க முடியாத உணர்ச்சிப் பெருக்கின் விளைவோ?

மாட்டப்பட்டிருந்த படங்களுக்கு மலர்ச் சரத்தை சாத்தலாமே என்று மலர்த் தட்டைத் தேடினார். இன்னும் மலர்த்தட்டு அந்த அறைக்குள் வரவில்லை என்பது தெரிந்தது.

அவருடைய முத்த பேரன் ராஜு, கிணற்றங்கரையில் குளித்துவிட்டு பூஜையறையைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தான்.

"ராஜு..."

"ஏன் தாத்தா..." என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்து பூஜையறையின் வெளியே நின்றான்.

நீ போய் பாட்டியைக் கேட்டு புஷ்பத்தட்டை எடுத்து திண்டு வரயா? பெரிய தட்டு நிறைய பூ இருக்கும்... ஜாக் கிரதையாக தூக்கிண்டு வரணும்.

"சரி தாத்தா..." என்று கூறிவிட்டு, துள்ளிக் குதித்துக்கொண்டே ஓடினான் எட்டேவயது நிரம்பிய ராஜு.

"பாட்டி, புஷ்பத் தட்டை தாத்தா எடுத்துண்டு வரச் சொன்னா..."

"உன்னுடைய முடியாதடா... ராஜு. நானே எடுத்துப் போறேன்... தட்டு பெரிசா இருக்கு..."

"இதைப் பாரு பாட்டி, தாத்தா என்னைத்தான் எடுத்துண்டு வரச் சொன்னா. ஆமாம், நீ பூச் சரத்தை கொண்டு வந்தால் போதாமாம்..." என்றான் ராஜு, வாவழத்துக்கொண்ட அதிகாரக் குரலில்.

தட்டோடு மலர்க் குன்றத்தை தன் இரு கைகளாலும் எடுத்துக்கொண்டான் ராஜு.

ராஜு தட்டைச் சுற்றி ஒரு முறை தன் கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்தினான். குண்டு மல்லிகை, அடுக்கு மல்லிகை, சம்பங்கி, செம்பரத்தை, செவ்வரளி, சங்கு புஷ்பம், பவழ மல்லிகை... அட்டே... அதோ ரோஜா மலர்கள் வேறு...!

மலர்களின் வாசனை மூக்கைத் துளைத்து-சின்னஞ்சிறு பையன் ராஜுவை "சுகந்த மண்டல"த்திற்கே அழைத்துச் சென்று விட்டது!

அனாயாசமாகத் தட்டை பூஜை யறைக்குள் கீழே வைத்தான் ராஜு. அவனுடைய தாத்தா அட்சதைகளுடன் மஞ்சள் பொடியைக் கலந்து கொண்டிருந்தார்.

தன்னுடைய இரு சிறுகைகளாலும் தட்டின் ஒரு புரத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த ரோஜா மலர்களை வாரி எடுத்து, தன் நாசிகளில் வைத்து அழுத்திக் கொண்டான் ராஜு—வாசனையை அப்படியே உறிஞ்சி விடுவதுபோல மலர்களின் மென்மை வாசனையைக்கூட தோற்கடித்து விடும் என்பதை அப்போது அவன் பரிபூரணமாக அறிந்து கொண்டான்.

தலை நிமிர்ந்த ராமசாமி அய்யர் இந்தக் காட்சியைப் பார்த்தார். ராஜு தாத்தாவைப் பார்க்கவில்லை—இரு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு மூக்கை அழுத்திக் கொண்டிருந்த ரோஜா மலர்களின் சுகந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் மார்பு சுவாசத்தால் விம்மிய படியே இருந்தது.

[11ம் பக்கம் பார்க்க]

அமிர்தாஞ்சனம்

சகல வலி நோவுகளுக்கும்
கைகண்ட மருந்து
எங்கும் கிடைக்கும்
அமிர்தாஞ்சன்

விமலே

சென்னை, பம்பாய்,
கல்கத்தா, பெங்களூர்.

நூல் விமர்சனம்

கல்வியில் பெரியவர் கம்பர்

“மந்தஹாஸன்”

தமிழில், இலக்கிய விமர்சனம் என்பதும் ஒரு முறையில் இருந்து தான் வந்திருக்கிறது. உரையாசிரியர்கள் என்னப்படுவோரே பண்டைய விமர்சகர்கள் என்று கொள்ளலாம். எனினும் இன்றைய கருத்துப்படி உரைகளையும், விருத்தி உரைகளையும் ‘இலக்கிய விமர்சனம்’ என்று கொள்ள விரும்ப மாட்டோம். ஏனெனில் ‘விமர்சனம்’ என்பது நூலில் நுவலப்படும் கருத்து, அல்லது வலியுறுத்தப்படும் கொள்கையைப் பற்றிய போற்றுதலோ, கண்டனமோ அல்ல. நூலாசிரியன் தான் எடுத்துக் கொண்ட பொருளை, அல்லது கூற வந்த கருத்தை இலக்கியமாக உருவாக்குவதில் கையாண்டிருக்கும் உத்திகளையும், கைவரப் பெற்றிருக்கும் கலை சித்திகளையும் பற்றிய எடையீடே ‘விமர்சனம்’ என்று கருதத் தொடங்கி யிருக்கிறோம். அதாவது இன்றைய விமர்சகனுக்கு நூலாசிரியனுடைய படைப்பு ஆற்றலே ஆராய்ச்சிப் பொருளன்றி அவன் படைத்த இலக்கியத்தில் வலியுறுத்தப்படும் கருத்தின்பால் தனக்கிருக்கும் விருப்பு வெறுப்பை விமர்சகன் பாராட்டு வகில்லை.

இலக்கியம் ஒரு கலைப் படைப்பு. அதற்கு என்ன பொருள் என்று தேடுவதை விட, அதன் அமைப்பும் அழகும் விளைவிக்கும் அற்புதம் எத்தகைய தென்ற தெளிவே இன்றைய விமர்சகனுடைய ‘தேட்டை’.

‘விமர்சனக் கலை’ தமிழில் முறையாகத் தோன்றி வளராத காரணம், விருப்பு வெறுப்பின்றி இலக்கியத்தை அணுகும் முனைப்பே நமக்குப் புதிதாக இருப்பது தான்.

கம்பனுடைய இலக்கியத்தை ஒவ்வொரு காலத்திலும் அணுகியவர்கள் தங்கள் விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு ஏற்ப அதனை வியந்தோ புறக்கணித்தோ வந்திருக்கும் விதத்தை ஆசிரியர் தனது நூலில் விளக்கமாகக் கொடுத்திருக்கிறார். இந்த நாளிலும் ஆங்கில இலக்கிய ரஸானுபவங்களின் விளைவாகத் தமிழிலும் காதல் கொண்டு கம்பனை ரசிக்கத் தொடங்கிய பேச்சாளரும் எழுத்தாளரும் கூட கம்பனுடைய சிருஷ்டி அற்புதத்தை அறிந்து கொண்ட பேரானந்தத்தில் திளைத்து விம்மிக் கொண்டிருக்கிறார்களே யன்றி சற்று தனித்து நின்று விமர்சிக்கும் முயற்சியில் தீவிரமாக இறங்கவில்லை. ஒரு பேரிலக்கியம் தோன்றி விடும்போது அதன் ஒளியில் நெஞ்சைப் பறி கொடுத்து பரவசமடைவதே முதலில் இயலும். அதன் கவர்ச்சியை ஆராயும் வேலை பிறகுதான் தொடங்கப் பெறும் கம்ப ராமாயண ரசனை யென்பதே காலத்தோடு வளர்ந்து வந்திருக்கிற ஒன்றுதான். இலக்கியம் சமயத்தின் ஆட்சிக்கு அடங்கி அதன் ஏவலாளாக இருக்க வேண்டுமென்று கருதிய முன்னோர் தங்கள் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்றபடி கம்பனைப் போற்றியும் புறக்கணித்தும் வந்திருக்கிறார்கள். கம்பனை அவனுடைய கலை ஆற்றலுக்காகப் போற்றுவதென்ற வழியை நமக்குக் காட்டியிருப்பது சமீப காலத்துக் ‘கம்பன் இயக்கம்’ என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்ற புது எழுச்சி தான்.

அரை குறையாக வேளும் வ. வெ. ஸு. அய்யர் தொடங்கிய விமர்சனம் கம்ப ராமாயணத்தை அதன் கலை அம்சத்தைப் பற்றிய அடிப்படையில் மதிப்பிட முயன்றதுதான் என்பதில் தடையில்லை. ‘கல்வியில் பெரியவர் கம்பர்’ என்ற நூலில் ஆசிரியர் இலக்கியக் கலைப்பாங்குடன் கம்பனுடைய படைப்பாற்றலை நுணுக ஆராய்ந்து வழிகாட்டுவது ‘விமர்சனக் கலை’ தமிழில் தோன்றுவதற்கு உதவும் நன் முயற்சி என்பதில் ஐயமில்லை.

‘விமர்சனக் கலை’ நாம் தொடங்கும்போது — அடிப்படைகள் நமக்கென்று இன்னமும் வகுக்கப்படவில்லையே என்ற தயக்கம் வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் இலக்கியம் தோன்றிய பின்னரே இலக்கணம் அதை ஒட்டிப் பிறக்குமென்ற துணியைப் பிதற்கும் கொள்ளலாம். பெரும்பாலும் இன்று உலக இலக்கிய வட்டத்தில், மேனாட்டு சித்தாந்தங்கள், கலை நலம் காண்பவர் அனைவர்க்கும் ஒப்புடையதாக இருக்கின்ற காரணத்தாலும், விமர்சனக் கலை வழியில் மேனாட்டு கலைஞர் பலர் வல்லவராக நின்று வழிகாட்டி யிருப்பதனாலும், அந்த வழிகளில் நாமும் நமது இலக்கியங்களை அணுகுவதே விமர்சனக் கலைக்கு இந்த மண்ணில் வித்தான்றுவதாகும். மகத்தான சிருஷ்டி ஒன்றை ஓரளவுக்கு விமர்சனம் செய்து பார்த்து விடு

வோமானால் அதில் நமக்குக் கிடைக்கின்ற வெற்றி தோல்விகளோ, தமிழில் ‘விமர்சனக் கலை’யின் இலக்கணங்களை உருவாக்கிக் கொடுத்துவிடும்.

எனவே தமிழில் இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் நீண்ட காலமாக ஈடுபட்டிருக்கும் நூலாசிரியர் ஏ. வி. எஸ். அவர்கள் ‘கம்ப ராமாயண’ விமர்சன வேலை முதலில் நடைபெற வேண்டுமென்று கருதுவது பொருளுடையதாகும். பற்பல உத்திகளும் துட்பங்களும் நயங்களும் பொதிந்து அருட் புலமையுடன் கம்பர் இயற்றியிருக்கும் நூலை விமர்சனம் செய்து அதில் பெறும் வெற்றியைக் கொண்டே நமக்கென்று விமர்சனக் கலைக்குரிய அடிப்படைகள் உருவாக வேண்டும்.

‘கல்வியில் பெரியவர் கம்பர்’ என்ற இலக்கிய விமர்சன நூல் உண்மையிலே இந்தப் புதிய பாதையில் துணிவுடன் அடியெடுத்து வைத்திருக்கிறது. விமர்சன வழியை செப்பனிட்டிக் கொடுத்து மேலும் பல முயற்சிகள் நடைபெறவும் துணை செய்வதாக அமைந்திருக்கிறது: (தொடரும்.)

ஜம்மியின் “லிவர்க்யூர்”

குழந்தைகளின் ஈரல் குலைக்கட்டிகளுக்கு

பிரதி மாதந்திர விஜயம்

நோயாளிகளின் நன்மையை உத்தேசித்து கீழ்க்கண்ட ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் குறிப்பிட்ட தேதிகளில் காலையிலிருந்து 11 மணி வரையிலும் மாலை 3 முதல் 5 மணி வரையிலும் எமது டாக்டர் ஆலோசனை கூறுவதற்குத் தயாராக இருப்பார். மாறுதல்கள் இருப்பின் அவ்வப்போது அறிவிக்கப்படும்.

இடம்	தேதி	விவரம்
தஞ்சாவூர்	9	ராஜா சத்திரம்
மன்னார்குடி	10	மெஸர்ஸ். மீனா கினினிக், காந்தி ரோடு
திருவாரூர்	11	விசாரிக்குமிடம்: மெஸர்ஸ் சுப்பையா மெடிகல் ஹால் அல்லது மெஸர்ஸ். தி. மெடிகல் எம்போரியம், விஜயபுரம்
நாகப்பட்டினம்	12	மெஸர்ஸ். எஸ். டி. செளந்தரராஜ பிள்ளை அண்டு சன்ஸ், கெமிஸ்ட்ஸ்
மாயவரம் டவுன்	13	மெஸர்ஸ். ராமகிருஷ்ண வைத்திய சாலை, கிருஷ்ணராயர் சந்து
சிதம்பரம்	14	மெஸர்ஸ். நடராஜா டிஸ்பென்ஸரி
கடலூர் என். டி.	15	மெஸர்ஸ். கமலர் அண்டு கம்பெனி கெமிஸ்ட்ஸ், புதுப்பாளையம்
விழுப்புரம்	16	மெஸர்ஸ். சி. குபேந்திர செட்டி அண்டு சன்ஸ்

மற்றும் புதுக்கோட்டை, காரைக்குடி மதுரை, திருநெல்வேலி, வேலூர், காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களுக்கு விஜயம் செய்வார்.

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை - திருச்சிராப்பள்ளி - கும்பகோணம்.

குழந்தைகளுக்குச் சிறந்தது

தேசா பிஸ்கெட்டுகள்

திருச்சிராப்பள்ளி

கைவிடப்படார்

ல. சேதுராமன்

‘கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்’ என்பது சாதாரணமாக பண்டிதர் முதல் பாமர்வரை வழங்கி வரும் பழக்கமான பழய சொற்றொடர். பொருளுக்கு வேறு உரையாசிரியரும் தேவையில்லை. ஏனெனில் அவ்வளவு எளிமையான எல்லோர்க்கும் புரியுபடியான வார்த்தைகள். இருப்பினும் ஒரு குறுக்கிவாதி கேட்கிறான் “நம்பாதவர்களைக் கைவிட்டு விடுவாரா?” கேள்வி நியாயமானதா என்பதல்லபிரச்சனை.. “ஆம்” என்று விடை பகர்ந்தால் கடவுள் தன்மைக்கே இழுக்கு “இல்லை” என்றால் இந்த சொற்றொடரே தேவையில்லை அல்லவா. தேவையில்லாத ஒன்று சரியில்லாத ஒன்று நாட்டிலே வழக்கிய விலே நெடுங்காலம் நிலைத்திருக்க முடியுமா?

ஆனால் அது சந்தர்ப்பங்களிலே அமைதியை தரக்கூடிய அமுதமான சொற்களாக இன்னும் புதுமை மணம் கமழும் வண்ணம் அமைந்திருக்கிறது என்றால் அது அர்த்தமற்றதா? ஆனால் அதன் உண்மைப் பொருள் (தத்துவம்) நாம் நடைமுறையில் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதல்லாது வேறொருகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

ஐம்பொறிகளாகிய மைக்குகளின் வழியாக இதயத் தட்டிலே ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட சிந்தனைத் தட்டைத் தான் இங்கு ஒலி பரப்புகிறேன்.

முன்று கொற்கள். கடவுள், நம்பிக்கை, கைவிடப்படாமை கடவுள். அகமும் புறமும் கடந்து அறிவின் எல்லைக்கப்பால், ஆண்மையின் வீரத்துக்கப்பால், இனிமையின் தனிமையிலே, ஈகையின் வீரல் துனியிலே, உண்மையின் உருவத்திலே, ஊக்கத்தின் ஆக்கத்திலே, எளிமையின் ஏக்கத்திலே, ஏறவின் கண்ணொளியான மின்னொளியிலே, ஐயத்தின் அந்தகாரத்திலே, ஒழுக்கத்தின் நெருக்கத்திலே, ஒதலின் உரைவிலே, இன்னும் கத்தியின் கூர்மையிலே, உதய சூர்யனின் ஒளிப்பிழம்பிலே, இனிய கனவும் நனவும் சந்திக்கும்சந்தியிலே, இன்னும் என்ன வெல்லாமோ எண்ணத்தின் ஏணியின்மேல் தட்டில் நின்று கூறவல்ல அத்தனை தகுதிபெற்ற ஓர் கற்பனை வெளி. நம்மையும் இந்த அகில உலகத்தையும் பாரபட்சமின்றி காக்கின்ற கருணை உணர்வு. நம்பிக்கை. இது சந்தர்ப்பங்களினால் மனிதன் செய்ய நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்படுகிற ஒரு செயல். ஏனெனில் இந்த நம்பிக்கைதான்

மனித வாழ்வின் அஸ்திவாரம்... இந்த பலத்தில் தான் அவன் வாழ்கிறான். பற்று என்பார்கள் முற்றியவர்கள்... யாரை நம்புவது எந்த அளவில் எப்படி எங்கெங்கு நம்புவது என்றெல்லாம் பனிதன் பேசத்தவறுவதில்லை... ஆனாலும் எப்படியோ நம்பிக்கொண்டேதான் இருக்கிறான் சிறு குழுவின் கும்பி அதன் வாயை நர்ப்புகிறது. வாய்தாயை நம்புகிறது. தாய்தந்தையை நம்புகிறான். தந்தை தன் வாழ்வை நம்புகிறான். வாழ்வு அவனை தாழ்விலே நம்பிக்கையான எதிர்காலத்தை உணர்த்துகிறது. நிலைமையை சிறிது பறக்கிறான் இது இயற்கை அமைத்த நம்பிக்கையின் தத்துவம்.

ஆனால் மனிதன் சிறிய வட்சியங்களுக்காக, சுய சேவரவத்துக்காக, தன் அறிவின் தெளிவில்லாத நேரத்தின் முடிவின் முனை தெரியாத நேரங்களில், முயற்சியில் அயர்ச்சியடையும் வேளைகளில் வேறொருவனை நம்பி தன்னையே அனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறான்... அந்த வாய்ப்பிலே பற்றவன் மனது வைத்தால் இவனைத் தன் இச்சைப்படி ஆட்டி வைக்கலாம். அப்போது அந்தத்துன்பத்தினால் அவதிப்படும் முன்னவன் மீள் வழியின்றி ‘ஐயோ நம்பிக்கை துரோகம்’ என்று கருதுவான். இது நீதியா? எது? அவன் செம்கையா? இவன் கத்தவதா? இங்கு தான் சிறிது குழப்பம். ஏனெனில் ஒருவனைப் பூர்ணமாக நம்பி அனுடைய இஷ்டப்படி தன்னை அபிப்ராயம் கேட்காமல் தன்னை நடத்தலாம் என்ற உரிமையைத் தந்து, பின் அவன் தன் இஷ்டப்படி நடந்து கொள்ளும் போது நமக்கு ஏற்படும் தொல்லைத் தோற்றங்கள் காரணமாக அவனைத் துரோகி என்று தூற்றுப்போது குற்றவாளி நாமா? அவனா? எப்போது ஒரு வீட்டை கிரயம் எழுதி பத்திரத்தில் கையெழுத்திட்டு பதிவும் ஆகவிட்டதோ அதற்குப் பின் அந்த வீட்டை உரிமையாளன் இடித்தால் நாம் கவலைப்படலாமா? இடிக்கிறான் என்றால் முன்னிருந்ததைவிட இன்னும் நன்றாக கட்டவும் செய்யலாம் அல்லவா...

போல வாழ்வு ஒளி பெறு என்பதுதான் இந்த முசோக நிகழ்ச்சி... துன்பத்தின் தூய்பையிலே தாநிதானத்தின் நிர்ணய தேவை. ஆகையால் நம்புவது என்பதே அறிவின் தெளிவிலே. உழைப்பின் உச்சத்திலே, காணாத நேரத்திலே வழி தோன்றது, விழி பிதுங்கிநிலை செட்டுத் தவிக்கையிலே பிறர்கையில் ஒப்புவிக்கும் கிரய சாசனம். அதன் பிறகு நபது வாழ்க்கையின் ஏற்படும் சகல லாப நஷ்டங்களுக்கும் நபக்கேது பொறுப்பு. ஆனால் நம் உடமை நபதவறக்கூடாத. நெறி பிறழ்கூடாது. வாழ்வாகியவீட்டை கடன்காரர்களுக்கும் வாரண்டுக்கும் பயப்பட்டு எப்படியாவது வீடு பறி போகாதபடி காப்பாற்றும் பொருட்டு, நித்தமாக கிரயம் எழுதி வைப்பது தான் இந்த நம்பிக்கை. நம்பப்படுவான் திருப்பி எழுதிக் கொடுக்கும்வரை, அவனுக்கு எழுதிக் கொடுக்கும் வாய்ப்பு இருக்கும் வரை அவனை நாம் குறைகூறக்கூடாது... ஏன்? அவன் செட்டியும் உதவி அன்னால் நாம் அடையும் துன்பங்களை விட உயர்ந்தது. அவன் துரோகம் செய்கிறான் என்று கருதினால் நீயும் தான் துரோகம் செய்கிறாய் என்று உலகம் நம்பைப்பழிக்காதா.

அறிவின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது நம்பிக்கை. ஆகையால் நம்பப்படுகிற பொருளும் அறிவின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாக இருக்குமாயின் அந்த நம்பிக்கை வீண் போகாது. அது தான் கடவுள். இன்னும் கூர்ந்து நோக்கும்போது கடவுளே நம்பிக்கை என்பது தெரிகிறதல்லவா... ‘நம்பினோர்க்கு நடராசா’ இப்போது இவன் நம்பிக்கையை நம்புகிறான் என்று புலனாகிறது... முதல் நம்பிக்கை உருவகப்படுத்தப்பட்ட செயல் அதாவது பெயர்ச்சொல். இரண்டாவது அதே சொல் செயலைக் குறிப்பதால் வினைச் சொல். உதாரணமாக செய்கை செய்கிறான் வாழ்க்கை வாழ்கிறான், படிப்பை படிக்கிறான் இது போல் பல.

கைவிடப்பட்டார். நம்பிக்கையை நம்பியபின் கைவிடப்படார் என்பது ஒரு தெளிவு. அதுவும் ஒரு நம்பிக்கைதான் ‘நம்பிக்கையை நம்பினால் நம்பிக்கை மோசமில்லை’ அவ்வ

[9 ம் டக்கம் பார்க்க]

நரல் குலை நோய் வருவதேன்?

பெற்றோர், குழந்தைகளுக்கும் லாஞ்சையிலோ அல்லது மற்றைய காரணங்களினாலோ கண்ட வேலைகள், உழைப்புகள் தீவிரமாகக் கொடுப்பதிலும், குழந்தை விசயங்களில் பருவத்திலேயே நம்பப்படுகிற அத்தகி மற்றைய ஆகாரங்கள் கொடுப்பதிலும், குழந்தை தாய்ப்பால் பருகும் பருவத்தில் தாயர் தான் உட்கொள்ளும் ஆகார விஷயங்களில் அஜாகராதையாக இருப்பதினாலும், குழந்தையின் சிறுவயதில் உடல்கலை மாறுதல் ஏற்படும் போழுது சிலர் வைததய கிசுகிசு. சேய்மாமல் இருப்பதினாலும், அல்லது இன்னும் பல காரணங்களினாலும் குழந்தைகளுக்கு நரல் குலை நோய் வரலாம்.

அப்போலேத வைததய பசும்பால் அல்ல சோந்தமரும, விநய நகர சமஸ்தான் வைததய பாம்புசையைச் சோந்தவருமான், ஸ்ரீ பிள்ளை நரசிம்ம பாத்தருடு, அனேக ஆண்டுகள் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடித்த அலை விஜயநகர மருந்தான பாத்தருடுவின் ‘பாலைஞ்சேனி’ (Regd) நரல் குலை நோய் ஆரம்ப நிலையில் இருப்பினும், முற்றிய நிலையில் இருப்பினும் குணமளிக்கும்.

உலகம் குழந்தைகளை உடல் நிலையில் எந்த வித மாறுதல் இருக்காலும், குழந்தைகளை தற்சமய உடல்கலைவைப் குறித்து இன்னும் ஸ்டாம்புடன் மதராஸ் ஆபீஸுக்கு அனுப்பி சந்தேகங்களை நீவத்தி செய்து கொள்ள.

பி. பிள்ளை பாப்பய்ய பாத்தருடு & பிரதர்

10, தெற்கு மாடலிதி, லாஸ்பட்டி, சென்னை-4. ‘போன்’ 85254.

பிரதர்: 7, சங்கரபாணி கோல் கிழ வீதி, கும்பகோணம்.

நிருச்சியில் கிடைக்குமிடங்கள்:

1. தி. விநாயகர் மெடிகல் ஹால், பெரியகடைத் தெரு.
2. மாருதி மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ், 4, தேரடிக்கடைவீதி, தெப்பக்குளம்.

நாம் படும் துன்பங்கள் நம்பிக்கையின் விளைவாக அமையினும் அதுவே எதிர்கால, அதாவது கிரஹப்பிரவேசக் கால புதிய இல்லத்தைப்

நெஞ்சலைகள்

ரேட்டியார்

8

‘உள்ளமே உலகம்’ ஏறு, ஏறு, ஏறு, மேலே, மேலே, மேலே, என்று பாரதி கூறுகிறார்.

தனக்கு வேண்டியதைத் தனது ஆற்றலால் படைத்துக் கொள்ளும் ஒரு உலகமே ஒவ்வொருவனும் வாழ்கின்ற வாழ்வின் பார்ப்பு.

இந்த உலகம் வளர்ந்து கொண்டிருப்பது. வடிவத்திலும் வண்ணத்திலும் கூடத்தான். உள்ளத்தின் தன்மைக்கு ஏற்றபடி.

உள்ளத்தைத் தெளிந்த நிலையில் வைத்துக்கொள்ள முயல்வது உலகின் பொருளைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். அன்பும் அறிவும் இந்தத் தெளிவுக்குத் துணை செய்வன.

அன்பு என்பது தான் என்ன? ஒத்த இயல்பு அல்லது நிலையுடன் நாம் ஒன்றிக் கலக்கின்ற வேகம் தான் அன்பு. இதிரே காணப்படும் படைப்பு நமது உள்ளத்தில் உருவாகும் உலகப் படைப்புக்கு நிலைக்கானது விளங்குகிறது என்று சொன்னேன். நமது உள்ளத்தில் இருக்கும் உலகுக்கும் வேறு பல கோடி ஜீவராசிகளின் உள்ளத்தில் உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் உலகங்களுக்கும் பொதுவான அம்சங்கள் ஒன்றை ஒன்று கவர்ந்து ஈர்க்கின்றன. இந்தக் கவர்ச்சியே அன்பு என்னப்படும்.

உயிர்ப் பொருள்கள் உடலில் அசைந்து உண்டு, வாழ்ந்து, உணர்ந்து, வியந்து, நொந்து சலித்து, முயன்று மேலே மேலே முனைந்து தனது வாழ்வுக்கான உலகை உருவாக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியே எங்கும் காணப்படுகிறது.

இந்தப் பொது முயற்சி எல்லா உயிர்களிடத்தும் ஒத்து இயங்குவதனால்தான் உயிர்கள் ஒன்றோடொன்று கலக்கின்றன. இந்தக் கலப்பையே அன்பு என்று சொல்கிறோம்.

காண்பதனாலும், கேட்பது முகர்வது போன்ற பல வித நுகர்ச்சிகளின் விளைவாக நமது உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற நெகிழ்ச்சி தன்னைப் போன்ற பிரிதொரு உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற நுகர்ச்சியுடன் ஒத்துப் போவதனால் ஒரு இன்பம் பிறக்கிறது. மாறுபடும்போது துன்பம் பிறக்கிறது. ஒத்துப் போவதும் மாறுபடுவதும் என்ற மாற்றங்கள் இரண்டு உள்ளங்களில் இருந்த போதிலும் இரண்டுக்கும் பொதுவான தனிப்பு ஒன்றுதான். அதுதான் இதிரே கிடக்கும் படைப்பின் பொருளைப் புரிந்துகொண்டு அந்தப் படைப்பில் தனது இடத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற துடிப்பு.

எல்லா உயிர்களிடமும் ஊறிக்கொண்டிருக்கிற துடிப்பில் விளையும் அன்பின் வழியே செயல்படுகின்ற ஆற்றல் மனிதனுக்கே இருக்கிறது. அதன் விளைவாக அவன் புரிந்து கொள்ளும் உலகமே அவனது அறிவின் வடிவம்.

அறிவு என்ற சொல் மிகவும் விரிவான பொருளுடையது. அறியத்தக்க தெல்லாம் அறிவுதான். அதை அறியும் வேலையைச் செய்வதும் அறிவுதான். அறியும் காரியமும் அறிவுதான்.

அதாவது அறிவை அறிவால் அறிந்து கொள்வதே வாழ்வு முழுவதும் நம்மைப் பற்றியிருக்கும் இயக்கம், ஒத்து உணர்கின்ற அன்பில்

அமுத வாக்கு

குடும்பத்திலிருந்து பொருமை என்பதொரு தெய்வீக குணத்தையும், அதனால் விளையும் எண்ணற்றசக்திகளையும் எய்தவிரும்புவோர் தாய், மனைவிமுதலிய ஸ்திரீகள் தமக்கு வெறுப்புண்டாகத் தகுந்த வார்த்தைபேசும் போது, வாயை மூடிக்கொண்டு பொறுமையுடன் கேட்டுக் கேட்டுப் பழகவேண்டும்.

—பாரதி

‘அசோகா பாக்கு’

லையானல் மற்றொன்றை அறிந்துகொள்ள முடியாமற் போகும்.

வாழ்வில் தனி மனிதர்கள் முயன்று பல அறிவை அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மனித சமுதாயத்தின் அறிவு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒன்று இப்படித் தனி மனித உள்ளங்கள் அன்பில் திளைத்தெழுந்து ஒவ்வொன்றையும் புரிந்து கொண்ட முயற்சியில் விளைந்ததே.

இந்த அறிவுக்கு நம்மை முனைவிப்பது நமக்கேற்படுகின்ற வியப்பு அல்லது வேதனை.

எதிரே காண்பதையும், கேட்பதையும், நம்முடன் தொடர்புள்ள ஒவ்வொன்றையும் பற்றி நமக்கேற்படுகின்ற வியப்போ அல்லது வேதனையோ நம்மை அதனை இன்னதென்று அறிந்துகொள்ளுமாறு தூண்டுகிறது. அந்த ஒன்றில் உள்ள ஏதோ ஒன்று நம்முள் இருக்கும் ஏதோ ஒன்றுடன் ஒத்தியலும் போதுதான் அதனைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒத்தியலும் தன்மையினால் ஏற்படுகின்ற பரிவு, ஒன்றை மற்றொன்று புரிந்து கொள்ளச் செய்கின்றது.

இந்த ஆராய்ச்சிக்கு நம்மை உந்துவது உள்ளம். உள்ளம் உடலை அசைக்கிறது. உடல் செயல்படுகிறது. செயலில் ஒரு விளைவு பிறக்கிறது. விளைவு நினைவில் பதிக்கிறது. அதன் தொகுப்பு அனுபவமாகிறது. அதன் விளைவாக ஒரு உண்மை துலங்குகிறது. இப்படித் துலங்கிய உண்மைகள் பலப்பல ஒன்று பற்றிய அறிவைத் தருகிறது. இப்படி இடையறாது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அறிவுத் தொழிலே என்றும் எங்கும் காணப்படுவதாகும்.

(தொடரும்.)

டோங்கரேயின் பாலாம்பூதம்

குழந்தைகளுக்கு பிரசித்திபெற்ற டானிக்

நவீன நாகரீக

யட்டு, தூல் & மில் ஜவுளிகளுக்கு

ஸ்ரீ கணேசன் ஸ்டோர்ஸ்

தேநாஜி ரோட் (சைரா பஜார்) திருச்சிராப்பள்ளி.

ஊன்றிய கொள்கையும் ஒன்றே கணத்தொறும்
தோன்றும் கடமைகள் ஆற்றுதல் நன்றே.

கோட்டை 18] 10-5-53 [முற்றுகை 22

டாக்டர் சண்முகம்

தமிழகத்தின் தலை சிறந்த பெரு பகனாய், சிலப்பதிகார உரையாசிரியராய், தமிழ்சை வார்த்த வள்ளலாய், பொருளாதாரப் பேரறிவாளராய், அரசியல் மேதையாய், அரும் பெறல் தலைவராய், ஒரு முழு வாழ்வு வெற்றியுறப் பெற்றாண்ட டாக்டர் ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் நம்மை விட்டுச் சென்று விட்டார்.

‘அரசியல் கூத்துகளும், மூத்தவர் பொய் நடையும், இள மூடர் தம் கவலையும்’ மீலிந்து கிடக்கின்ற நாளில் சண்முகம் போன்ற கோல் சாயாத கொள்கையினரான பெருமக்கள் பிறந்த மண்ணுக்கே பெரும் புகழ் சட்டிக் தருகிறார்கள்.

தமிழகம் பெற்ற நன்மகன் செட்டியார். நடுநின்று சிந்தித்து, நேரென்று கண்ட துறையில், பிறர் விருப்பு வெறுப்பைப் பொறுட்படுத்தாது தனிநடை பயின்ற ஆண்மை அவருடையது.

பொருளாதார தத்துவங்கண்ட உலகப் பேரறிவாளர் வரிசையில் தகுந்த இடம் பெற்ற அவரின் பெயர் சரித்திரப் பெற்றியுடையது.

தமிழகத்தின் பண்பாட்டையும் தமிழ் மொழியின் அருமையையும், பழங்கலைகளின் மாட்சியையும் புத்தணர்ச்சியுடன் போற்ற, துறை துறைநின்று அவர் ஆற்றிய அரும் பணிகள் பலப்பல.

ஆங்கில அரசாங்கத்தில் அரிதின் பெறத்தக்க உயர் பதவிகள் பலவற்றை எளிதின் அடைந்த அவரது அறிவாற்றல்கள் குறுகிய அரசியல் கொள்கைகளால் கறைப்பட்டுப் போனதில்லை. விடுதலைப் பெற்ற நாட்டிலும் அவரது உழைப்பும் அறிவும், தேசிய இயக்கத்தினராலும் போற்றி வரவேற்கப்பட்ட உண்பையினால் முதல் இந்திய அமைச்சர் குழுவில் அவர் கலந்திருக்கச் செய்தமை கண்டோம்.

தமிழ்சை இயக்கம் தோன்றி வளர்ந்து பயன் தந்து வருவதை எண்ணுங்கால், இதன் சிற்பிகளில் ஒருவரான செட்டியார் அவர்களின் திருப் பெயர் ஆங்கு நின்று ஒளிர்வதை யுணர்வோம்.

தமிழ்விக்கியங்களில் அருளுக்கு இருந்த பற்றும் பயிற்சியும், எளிய உரை ஒன்று காணும் அளவுக்கு அரை ஊக்குவித்ததை தமிழகம் சண்டு பயனடைந்திருக்கிறது. இடைவிடாததால் பயிற்சியிலும் நுண்கலை உணர்விலும் மிகுந்த டெரும் ரசிகர் செட்டியார் என்பதை அவரது நூல்நிலையும் சவின் சகைப் பொருள் சருவமும் எடுத்துக் காட்டுவன.

சுய சிந்தனை, வழி தளராத நிற்பல், எடுத்தது முடிக்கும் ஆற்றல், இனிய பண்பு, ஆகியவை அவருடைய பெருமைகள். பதவிகள் அவரைத் தேடி வந்து அடைந்தன.

அன்னதான சிவன்

அன்னதான சிவன் என்றால் பொதுவாகத் தமிழ்நாடும், சிறப்பாக சோழவளநாடும் நன்கு அறியும். ‘தோன்றில் புகழொடு தோன்றுக’ என்பது பொய்யில் புலவன் பொன்மொழியல்லவா? சூப்புகோணத்தை யடுத்த தேப்பெருமாள் நல்லூரில் ஒரு வைதிக அந்தணர் குடியிலே தோன்றியவர். இராமசாமி மென்னும் இயற்பெயரினர். பள்ளிப் படிப்பிலே பற்று இல்லாதவர். ‘வினையும் பயிர் முனையிலே’ என்பது போல் படிக்கும் காலந்தொட்டே, மக்களது தாகத்தைத் தணிக்கத் தண்ணீர்ப் பந்தல் அமைத்துத் தொண்டாற்றுவதிலே நாட்டங் கொண்டார். வயது வந்து தொழிலைத் தேட வேண்டிய காலத்து, முதலில் இவர் சமையல் தொழிலில் ஈடுபட்டார், காவலாளில் தலைமைச் சமையற்காரரானார் ‘எத்தொழிலைச் செய்தாலும் ஏதவத்தைப் பெற்றாலும் பக்தர் மனம் இருக்கும் மேனத்தே’ என்பதற்கியைய, ஓய்வுற்ற காலமெல்லாம் இவர் தேப்பெருமாள் நல்லூர் சிவபெருமான் ஆலயத்துள்ள தட்சிணமூர்த்தி சந்நிதியில், தனித்திருந்து, தியானத்திலாழ்ந்து மகிழ்ந்தார். அன்பர் பணி செய்ய என்னை ஆளாக்கி விட்டால் இன்பநிலைதானே வந்து எய்தும் பராபரமே என்றபடி நடமாடுங் கோயில்களாகிய நன்மக்களது பசியைத் தீர்த்தல்லேயே இவரது மனம் நாடியிருக்கும் போலும். ‘உண்டிகொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே’ என்றும் உண்மை மொழி இவரது காதில் ஒலித்தன போலும். அற்றார் அழிந்த தீர்த்தலே அளவில்லா ஆனந்தம் என்பதைத் தம்மனத்தே கொண்டார் போலும்.

அன்னதானத்தில் ஆர்வம் கொண்டே சிவன் முதன்முறையாக உணவளிக்க விரும்பியபோது, தமக்குரிய சிறிதளவு சொத்தையும் விற்று, பெற்ற பொருளைக் கொண்டு உணவுப் பொருள் பெற்று உணவளித்தார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்ட யார்தான் இவரது உண்மைநிலையை உணர்பலிருப்பார்கள். அது முதல் மாதந்தோறும் இம்மாவட்டத்தில் நடைபெறும் திருவிழாக்களில் ஆண்டவன் அருட்சோலம் காணவந்தவர்களுக்கு உணவளித்தலை பேற்கொண்டார். அவர் வாழ்ந்த காலத்து ‘சிவன்’ சமாராஜனையிலாத் குடமுழுக்கு விழாவே நடைபெற்றிருக்க முடியாது என்றும் கூறலாம். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடும் மாபக விழாவில் கூட வந்த மக்கட்கெல்லாம் உணவின் உணவு அளித்த பெருமகனார் இச்சிவனேயாவர். சங்ககாலத்து நூல்கள் வாயிலாகக் கேட்டோம் பெருஞ்சோற்று உதிடஞ் சோலாதனை; சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்கண்டோம் பெருஞ்சோற்றுச்சிவனாரை.

இவரது உண்மையன்பு எங்கும் பரவியது. கண்டாரும் கேட்டாரும் பெரிதும் போற்றினர். தாம் செய்யும் தொண்டுக்கு உதவி நாடிச் செல்வதுண்டு. பெருந்தனக்காரர்களிடமும் செல்வார். பற்றவர்களிடமும் செல்வார். கொடுப்பவர் தாம் தெரிந்து தமது தொண்டுக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கேட்பார். ‘ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நானிற்கு இரவின் இனிவந்தது இல்’ என்பது வள்ளுவர் பெருமானின் வாய்மொழி! தண்ணீர் இன்றி இறக்கும் நிலையிலுள்ள ஓர்

சென்ற ஆண்டில் தான் பணி விழா கண்டு மகிழ்ந்தது தமிழகம். இந்த ஆண்டு அவர் நம்மை விட்டுச் சென்றார். நாட்டின் பெரு நஷ்டம். அதனைத் தாங்கும் வலிமை அவரது குடும்பத்தினருக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் ஏற்பட வேண்டும். அவரது சீரிய வாழ்க்கை நல்லதொரு அரசியல், சமூக ஒழுக்கப் பயிற்சிக்கு எடுத்துக் காட்டு. சீரிய மகனைப் பெற்றுப் பயனடைந்த தமிழ் அன்னை, இன்று அடைந்திருக்கும் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாததொன்று. அவரளவில் வாழ்வை பயனும் புகழும் உடையதாகச் செய்து கொண்டு விட்டார். அவருடைய வாழ்வு நமது பண்ணில் நல்வளம் கூட்டியிருக்கிறது.

அவருடைய ஆன்மா சார்தியடைவதாக.

பசுவனைப் பார்த்து, மனம் சிந்து அறம் நோக்கி, ஒருவ ராயடுத்து, தண்ணீர் தால் சிவண்டும் என்று சொல்லுங் கால், அவ்விரவு போல ஒரு வன் நாவிற்கு இனிவந்தது பிறிதொன்று இல்லையென்று இக்குறட்பாவால் பெறப்படுந் கருத்து. யாசகத்தின் இழி வை இவ்வாறு புலப்படுத்து கின்றார். ஆனால் வள்ளுவர் வாக்கு மாறுபட்டது போல காணப்படும் இவர் செயல். ஒரு பெரு மகனாரைக் காண செல்வார். எதற்கு? உதவி பெற. தனக்காகவா? இல்லை பல்லாயிரக் கணக்கான மக்க ளின் பசிப்பினியைத் தீர்க்க. இந்த அருஞ் செயலே அவர் சிந்தனையில் எப்போதும் நிலை பெற்றிருக்கும். அவர் (நான் கண்ட காகத்து) வண்டியிலே யிருப்பார். யாரைக்காணச் சென்றாரோ அவர், விரைந்து வந்து, பரிந்து நோக்கி, பணிவு மிக்காட்டி, தமக்குக் கிடைக்கும் கட்டளை யெது வென்று கேட்பதே போல நிற்பார். 'பத்து மூட்டை அரிசி-ஒரு சிப்பம் புளி-நானே இன்ன விடத்துக்கு சமாரா தனைக்கு வேண்டுமென்று' சிவன் சொல்லுவார். எதிர் மாற்றம் கிடைக்குமோ, 'சரி' என்பதைத் தவிர, உடனே வண்டி நகர்ந்து விடும். அடி யார்களுக்கு அன்னமிட வேண்டுமென்னும் எண்ணம் முருகி வளர்ந்து, ஆணையாக வெளிவருகின்றது. கேட்பது யாசகம் தான். ஆனால் அடங்கி கிடக்கும் உண்மையை அறிவுடைய பெரு மக் கள் நன்றாக உணர்ந்தார்கள். அவர் தங்களைக் கேட்பதற்கு என்ன புண்ணியம் செய் தோம் என்று எண்ணினார்கள் இம்முறையில் எங்கள் வீட் டிற்கும் வருவதுண்டு. ஒரு முறையா! இரு முறையா! பல முறையும். வரும் போ தெல்லாம் எங்கள் குடும்பத் துள் ஒருவராய் ஆகிவிடுவார். அன்பு நோக்கு தான். எனது தாயாரை 'ராஜம்' என்று அருளுரையால் அழைப்ப தும். வேண்டும் உணவையோ பருகும் பானத்தையோ கேட் பதும் நினைவிற்கு வருகிறது. தாமதமே கூடாது. தாமதம் ஏற்பட்டால் 'வேண்டாம்' என்பதே அவர் வாயினின் றும் வெளிவரும். என்ன உரிமை 'வெறும் வரட்டு உரிமையா? இல்லை! இல்லை! அன்பு கலந்த உரிமை. இப் படித்தான் எங்குச் சென்ற லும்.

இவர் ஒரு நல்ல சோதிடர் சொன்னது பலிக்கும். சோதி

டம் கேட்டு பயனடைந்தார் டலர். சோதிடம் வல்லவர்க் குக் கூர்ந்த மதியுண்டு என் பது யாவரும் அறிந்ததே. இவரது ஞாபக சக்தி அபா ரம். காகிதம் கிடையாது. இவ ரது சமையற்காரர்களும் தான். உணவுத் திட்டமோ ஆயிரக் கணக்கான மக்களு க்கு. உணவுப் பொருள் பட் டியலெல்லாம் மனதிலேதான். உப்பு முதல் ஊறுகாய் வரை யில் ஒவ்வொரு வரிடத்தில் கேட்டிருப்பார். ஒன்றாவது தட்டியிருக்குமோ உணவளிக் கும் போது. என்னே இவரது ஞாபக சக்தி.

இவர் ஒரு உண்மைத் துறவி. இல்லாளுடன் இல்ல றம் நடத்திய துறவி. துறவு என்பது அகத் துறவு அன் றோ? அடியார்களுக்கு உண விட வேண்டுமென்று எண் ணினார். மனைமரசிக்குரிய மனையனைக் கேட்டார். இரு வர் கருத்தும் ஒன்றியது உடைபைப் பொருளையெல் லாம் விற்றார். உணவளித் தார். முதன் முதலாக தேப் பெருமாள் நல்லூரிலேயே. என்ன துறவு பாருங்கள். தாம் நடந்த காட்டியல்லவா, மற்றவரை அணுகினார் உத விக்ஸாக. பெறும் உதவியைக் காசு நீட்டி பெறுவதுண்டா? காதைத் தொடுவதுண்டா? இல்லை. உணவளிக்கும் இடத் துக்குக் கேட்ட பொருள் யாவும் வரல் வேண்டும். உண வு அளிக்கப் பெறும். உணவு கொள்ளும் அடியார்களைக் காணுந்தோறும் உள்ளம் தோய்ந்த அன்பு மீறம். பந்தி பந்தியாய், சென்று பார்த்து பார்த்து விசாரிப் பார். பொருள் வீணாக்கப்படு கதைக், காண மனம் பொருள். யாரோ கொடுத்து யாரோ உண்பது என்ற சிந் தனையிலே. யாவரும் உண வுக்குப் பின் எழுவார்கள். ஆனால்.....சிவனாரை எங்கு காணலாம். எங்கே! அடி யார்கள் உண்டு மகிழ்ந்த எச் சில் இலைகளில் புரளுவதை, அடியார்கள் நாவொன்றால் மட்டும் உருசிப் பார்த்த இன் ன முதை. அடியார்களது அழுதென ஊறிய எச்சலு டன் கலந்த இன்னமுதின் எச்சிலே, மெய்யலாம் தோய உருசி பார்க்க எண்ணினாரோ என்னமோ! அவர்தான் உண ரக் கூடும். எழுவார், விரைந் து செல்லுவார் யாரேனும் ஒருவர் வீட்டிற்கு. உணவ னிக்க வேண்டுவார். கொடுப் பது உண்டு மகிழ்வார் என்ன தன்னலம் கருதாததொண்டு!

ஒரு சமயம் அடியார்களுக்கு உணவு அளிக்கப் படுகிற நேரம். மனைவியார்க்கு உடல் நலமில்லை யென்ற செய்தி வந் தது. அவர்களை இனிக்காண முடியாது என்பதும் உணர்த் தப் பெற்றது. ஆனால்...சிவ னார் சமாராதனையைத் தொ டர்ந்து நடத்திக் கொண்டி ருந்தார். அப்பூதியடிகள். தம் மகன் இறந்ததற்கும் கவலை கொள்ளவில்லை: சிவனார் தம் மனைவி இறப்பதற்கும் கவலை கொள்ளவில்லை. உண்மைத் துறவு இது அல்லவா? துறவு உள்ளம் என்று சொன்னால் இது அன்றி மற்றது எது?

'அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்' என் பது வள்ளுவர் வாக்கு. அன்பு வெள்ளம் யார்மாட்டும் பாய் ந்து ஓடும். மக்களிடம் மட்டுந் தான் அல்ல மாக்களிடம்கூட சிவனார் உடல் தளர்ந்த காலத் தும் தொண்டைத் தளர்த்த வில்லை. வண்டியில் செல்லு வார். வண்டிக்காரன் வண்டி யில் ஏறக்கூடாது. விரைந்து செலுத்தவேண்டி தார் போடக்கூடாது, கருத்து என்ன? தன்னொடு சரி நிகர் சமானமாய் வண்டிக்காரன் உட்காரக்கூடாது என்பது அல்ல. மாட்டுக்குப் பெருஞ் சமையாக இருக்கக்கூடா தென்பதும், மாட்டைத் துன் புறுத்தக்கூடாது என்பதுந் தான். அந்த அளவில் மட்டும் நிற்க இல்லை அருள் நோக்கு. விலங்கு இனங்கள் தண்ணீர் குடிக்கச் சாலைகளில் குளங் கள் வெட்டினார். பழைய குளங்களைப் புதுக்கினார். கிணறுகள் கட்டினார். எல் லாம் அன்பார்களது ஆதரவு கொண்டு.

இத்துனை அருஞ்செயல் கள் சிவனாரைக் கண்டாரை யும், சொல்லக் கேட்டாரை யும் மகிழ்ச்சி செய்தன. அவர் பால் அன்புகொள்ளச் செய் தன. அவர் அவர் தகுதி நோக்கி, வேண்டியவற்றை யெல்லாம் வெண்டி, குறித்த இடத்துக்கு வந்து குவியச் செய்தார். ஏழை முதல் செல்வந்தர் வரை யாரும் போற்றினர். மடாதிபதிகளும் போற்றினார்கள். அம்மட்டோ! காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி களாய் அமர்ந்து அறப்பணி கள் பலவாற்றும் ஐகத்குரு சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் போற்றினார்கள். யாவரும் போற்றிய இப் புண்ணிய மூர்த்தி 19-5-39ல் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து அம்மையப்

‘எவரெஸ்ட்’

‘எவரெஸ்ட் மலையின் உச் சியை பிராணவாயு சாதனங் கள் உதவியினால் அடைந்து விடலாம். ஆனால் அப்படி அடைபவரின் மூளை பேதிக் கப்பட்டு விடும் என்பது நிச் சயம்’ என்று பிரிட்டிஷ் மலை யேறும் கோஷ்டியைச்சேர்ந்த வரும் 1922, 1930 முயற்சி களில் இமய மலையில் ஏறிய வருமான ஜான் மாரிஸ் கூறுகிறார்.

முப்பது வருஷ அனுபவத் தின் பின்பும் மனித உடம்பு உச்சியை அடையும்போது என்ன ஆகும் என்று நிச்சய மாக சொல்வதற்கில்லை ஆனால் மனித சரீர சாஸ்திர நிபுணர் கள் மூளைக்கு ஆபத்து ஏற் படும் என்றே கருதுவதாக வும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த முயற்சியில் வெற்றி காணப்படுவது தான் முக்யம். எந்த தேசத்தினர் இந்த காரி யத்தை சாதித்தாலும் அந்த வெற்றியின் பெருமை இது வரை முயற்சி செய்த எல்லா கோஷ்டிகளுக்குமே கிடைக் கும் என்று அவர் தெரி வித்தார்.

பரது அடிமலர்களை யடைந் தார். பேரானந்தப் பெரு வாழ்வு பெற்றார். மலரவன் செய்த வெற்றுடம்பு மாய்ந் தது; ஆனால் அவரது புகழு டம்பு நின்று நிலவுகிறது. அவரது பெயர் கலங்ககரை விளக்கமாகத் திகழ்கிறது. அவரது அறப்பணிகள் என் றென்றும் நின்று நிலவ, அவ ரது நினைவால் பல அறநிலை யங்கள் தோன்றி, அவர் அடிச்சுவடு பற்றித்தொண் டாற்ற வேண்டும்.

-எம். சி. எஸ். இரத்தினசபாபதி
செட்டியார்; B. A.

(அன்னதான சிவன் அவர் களைப்பற்றி இதைப் போன்று பலர் எழுதியுள்ள கட்டுரை களும் கவிதைகளும், சிவன் தூற்றாண்டு ஞாபகார்த்த மலரை அலங்கரிக்கின்றன. வேண்டுமோர் 1 ரூபாய் நன் கொடை யனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கிடைக்குமிடம் :- அன்ன தான சிவன் ஞாபகார்த்த சங் கம் 19, ஸ்ட்ரிங்கர் தெரு, சென்னை. 1.)

செய்தித் திரட்டு

கோஹினூர் வைரம்

அயல் நாடுகளில் உள்ள கலைப் பொக்கிஷங்கள் பற்றிக் கல்வி இயற்கைகள் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி மந்திரி மெளலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத் பின்வரும் அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

கிரயம் கொடுத்து வாங்கப் பட்டோ நன்கொடையாகவோ வேறெந்த வழிகளிலோ, இந்தியாவிலிருந்து அயல்நாடுகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட கலைப் பொக்கிஷங்கள், கலைப் பொருள்கள், புராதனப் பொருள்கள் அபூர்வ சாமான்கள் ஆகியவை பற்றி விரிவான முறையில் தகவல்களைச் சேகரிப்பது பற்றி சிறிது காலமாகவே இந்திய சர்க்கார் ஆலோசித்து வந்திருக்கின்றனர். இது சம்பந்தமாக விரிவாக தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்ட பின்பே பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்துவதன் மூலமோ விலை கொடுத்து வாங்குவதன் மூலமோ அப்பொருள்களில் கிடைக்கக்கூடியவற்றைத் திரும்பப் பெறுவது பற்றி ஆலோசிப்பதென்று இந்திய சர்க்கார் உத்தேசித்துள்ளனர். அப்பொருள்கள் இப்பொழுது எந்த நாடுகளில் இருந்து வருகின்றனவோ அந்த நாடுகளின் சர்க்கார்களின் சம்மதமின்றி அப்பொருள்களை மீண்டும் இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பது என்பது இயலாத காரியம் என்பதை சர்க்கார் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளனர்.

சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற பொருள்கள் சம்பந்தமாக பார்லிமெண்டில் சமீபத்தில் கேட்கப்பட்ட கேள்வியொன்றில் பிரசித்திபெற்ற கோஹினூர் வைரம்பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்தது. கோஹினூர் வைரம் கலைப்பொருள் அல்ல என்பதனாலும் அது இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் மன்

னரின் ஆபரணங்களில் ஒன்றாக இருப்பதனாலும் அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடும்படி கேட்க வேண்டுமென்ற உத்தேசமே இந்திய சர்க்காருக்கு ஒருபோதும் இருந்ததில்லை என்பதை நான் தெளிவுபடக் கூறிவிட விரும்புகிறேன் என்றார்.

எர்ஸ்கின் காலமானார் முன்னாள் சென்னை கவர்னர்

சென்னையில் முதன் முதலாக மாகாண சபாட்சி அமுலுக்குவந்தபோது கவர்னராக விருந்த லார்டு எர்ஸ்கின் 58 வயதில் காலமானார். லார்டு எர்ஸ்கின் ஸ்காட்லாந்தில் முக்கிய வைகவுண்டான, மார் கெல்லி பிரபுவின் மகன் ஏழாம் எட்வர்ட் ஐந்தாம் ஐரோப்பியப் பட்டாபிஷேகத்தில் மன்னர் பாலர் மெய்காவல் கோஷ்டியில் இருந்தார். 1922-ல் பார்லிமெண்டு மெம்பரானார், இவர் கவர்னராக இருந்தபோது தான் ராஜாஜியின் மந்திரிசபை ஏற்பட்டது.

நேதாஜியின் மனைவி, புதல்விக்கு சகாயம்

காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ சுபாஷ் சந்திரபோஸியின் மனைவியாருக்கும் புதல்விக்கும் உதவியளிக்க சகலமும் செய்ய சர்க்கார் ஆவலாயிருப்பினும் அவர்களுக்கு பிடிக்காததைச் செய்யத் தயாராயில்லையென இன்று ஜன சபையில் கேள்வி நேரத்தின்போது பிரதமர் நேரு அறிவித்தார்.

வியன்னாவில் தற்சமய முள்ள அவர்கள் இருவரும் இந்தியா வருமாறு அழைக்கப்பட்டதாயும் ஆனால் அவர்கள் அங்கேயே நீடித்திருக்க விரும்பியதாயும் சர்க்காருக்குத் தெரியவந்துள்ளதெனக் குறிப்பிட்டதோடு, ஸ்ரீமதி போஸுக்கு பணவுதவி அளிக்க யோசிக்கப்பட்டதென்றும் தனிப்பட்ட துவராக் களிலிருந்து அவ்வப்போது சிறிது உதவியும் அளிக்கப்

பட்டதென்றும் ஆனால் அதை வழக்கமாகப் பெற அவர் தயாராயில்லை யென்றும் கூறினார்.

எம். எல். ஏ.-க்கு மரண தண்டனை

பாக். பஞ்சாப் சட்டசபை மெம்பரான மௌஸ்வி அப்துஸ்ஸதார் நியாஸிக்கு ராணுவ கோர்ட்டினால் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருப்பதாக பத்திரிகைக் குறிப்பொன்று வெளியாகியிருக்கிறது.

அஹமதீய-எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாக மார்ச் மாதக் கடைசியில் கைது செய்யப் பட்டவர் அவர்.

பிறந்தமண் மறக்குமா?

பத்து வயதில் காணாமல் போய் எங்கெங்கேயோ அல்லாடிய பின் வீட்டைக் கண்டு பிடித்துத் திரும்பியிருக்கிறான். 17 வயதுப் பையனொருவன்.

ஏழு வருடங்களுக்கு முன்பு தன் அண்ணன் எங்கோ யாத்திரை ஸ்தலத்துக்குப் புறப்பட்ட போது கூடச்செல்லத் துடித்தானாம். அண்ணன் அழைத்துச் செல்ல மறுக்கவே அவனுக்குத் தெரியாது கிளம்பி, தவறான ரயில் வண்டியில் ஏறி விட்டானாம். திரும்பிவர வழி தெரியாது திண்டாடி, வெவ்வேறு ஊர்களில் ஓட்டல்களிலும் இதர இடங்களிலும் வேலை செய்து வயிற்றைக் கழுவி வந்தானாம். யதேச்சையாக இந்தப் பக்கம் வந்த போது, ஸ்டேஷன் எதிரே யிருந்த நந்தவனத்தைக் கண்டு, இதுதான் தன் சொந்த ஊர் என்ற ஞாபகம் வந்தது அவனுக்கு. உடனே தட்டுத் தடுமாறி வழி கண்டு பிடித்து வீடு போய்ச்சேர்ந்து விட்டான் அந்த பாலகன்.

வளர்த்த ஊரைத்தான் மறப்பது சாத்தியமா?

‘கல்கத்தா நகரத் தெருக்களை நான் நன்கறிவேன். ஒவ்வொரு மூலையும் முடுக்கும் கூட எனக்குத் தெரியும் ஏனெனில் என் வாழ்வில் அரும் பகுதியை இங்குதான் கழித்துள்ளேன். ஆனால் இப்போதே நான் அவற்றைப் போய்ப் பார்க்க முடியாது.

இந்த விமான நிலையத்தை விட்டு வெளியே செல்ல முடியாது என்று டாக்டர் செல்லும் வழியில் புது பாக் பிரதமர் ஜனாப் மகமது அலி அழமாட்டாக்குறையாக கூறவும், ‘உங்கள் சர்க்கார் வற்புறுத்தியபாஸ்போர்ட்-விஸா முறை அமுலின் விளைவு தானே இது! அதை ரத்து செய்வது தானே?’ என விமான நிலையத்தில் அவரைப் பேட்டி கண்ட நிருபர்கள் வின்வினர். உடனே சிரித்து மழுப்பி வேறு விஷயத்துக்குத் தாவி விட்டார் மகமது அலி.

காரைக்குடி காலேஜில் டாக்டர் R. K. S. ஞாபகார்த்த நூல் நிலையம்

மறைந்த டாக்டர் ஆர். கே. ஷண்முகம் செட்டியின் ஞாபகார்த்தமாக அவர் பெயரால் நூல் நிலையம் ஒன்று காரைக்குடியில் உள்ள டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் காலேஜில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் அறிவித்தார்.

நூல் நிலையத்திற்காக ரூபாய் ஒன்றரை லக்ஷம் செலவு செய்யப்படும் என்றும் இந்தியாவிலேயே அரிய தொரு நூல் நிலையத்தைச் சொந்தத்தில் வைத்திருந்தவரும் புத்தகங்களிடத்தில் சலியா ஆசை கொண்டவருமான டாக்டர் ஆர். கே. எஸ். ஸுக்கு இந்த நினைவுச் சின்னம் பொருத்தமாயிருக்கும் எனத் தாம் நம்புவதாகவும் அவர் கூறினார்.

நிதி, பொருளாதாரம், நிர்வாக விஷயங்களில் அபார ஞானமும் திறமையுங் கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஷண்முகம் செட்டியார் ஞாபகார்த்தமாக நிர்வாக விஷயங்கள் பற்றிய ஒரு ஆராய்ச்சிக் கூடத்தை அமைக்க தென்னிந்திய மக்கள் முயற்சிப்பார்கள் எனத் தாம் நம்புவதாகவும் டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் குறிப்பிட்டார்.

எதற்கும் இது விம் டோ எதுவும் இதனை தாழ்ந்ததல்ல விம் டோ மிஞ்சியதில்லை

குளிர்ந்த பானங்களில் விம் டோவுக்கு ஈடு இணையான வேறொன்று இருக்கமுடியாது
7 அவன்ஸ் பாட்டில்களில் எங்கும் கிடைக்கும்.

வின்ஸென்ட் & கோல்ட்., திருச்சி

4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

கைவிடப்படார்

ளவுதான். நம்பிக்கை மோசம் அதாவது கைவிடப்படுதல் இந்த சந்தேகம் அங்கு வரக் காரணம் என்ன?

வாழ்க்கைப் பாதையிலே இன்னல்கள் என்னும் மேடு பள்ளங்களைக் கடக்கும் போது அறிவாகியவண்டி லட்சியத்தை விட்டு சிறிது விலகி நிற்கும் வேளையிலே இந்த நம்பிக்கை மோசம் என்ற புது சிந்தனை பிறக்கிறது மன அமைதிக்காக. அப்படி உருவான போதிலும் நாம் நமது நிலையை சந்தர்ப்பக்கோளாறுகளினால், மனநிலைப் பருவத்திற்கேற்ப, சூழ்நிலைத் தன்மைக்கேற்ப, மறந்துவிட்ட போதிலும், நாம் நம்பிய நம்பிக்கை இருக்கிறதே அது நம் அறிவு சக்தியை மீறிய, கடமையைத் தனி உடைமையாகக் கொண்ட தனிப்பெருங்கருணைக் கடல்லல்லவா... அதிலே சந்தேகமுண்டா, இல்லையல்லவா. ஆகையால் கைவிடப்படார். தைரியமாக இரு. சிறிய துன்பங்களைப் பொருத்துக்கொள், கல்லால் லானதா இந்த உடல். அழகும் தசை நார்களால் மிகவும் துணுக்கமாக பொறுத்தப்பட்ட நூதனமான கட்டிடம். சிறிது அசைந்தாலும், நிலை பெயர்ந்தாலும், அதற்குத் துன்பம் தானே. படத்தை சுவரில் மாட்டப்படத்தின் சட்டத்திலே வளையத்தை முறுக்கத்தானே வேண்டும். அப்போதுதானே படம் சுவரில் நிரந்தரமாகத் தொங்கும். வளையத்தை முறுக்குமபோது படத்திற்கு உண்டாகும் வலி தானே மனிதனின் இன்னல்கள். அதேபோல் சுவரும் ஆணி அடிக்கப்படுவதின் வலியை பொறுக்காவிடில் தன்மேல் படம் மாட்டப்பட்டு தன்மேனி அழகாக்கப்படுமா? இதேபோல் தான் நாம் இன்னல் படுகிறோம். என்றால் நாம் நம்பப்படும் பொருளும் நமக்காக இன்னல் படுகிறது நம் நம்பிக்கையை ஏற்ற பொறுப்புணர்ச்சியின் காரணமாக என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அதைவிட்டு நம்பிக்கைத் துரோகம் என்றுகருதுவதின் மூலம் பிறருடைய இன்னலை அதிகப் படுத்துவது பாவமல்லவா...

கைவிடப்படார்... எவ்வளவு அழகான சொல் கையா

ளப்பட்டிருக்கிறதுபாருங்கள். நம்பப்படுகிற பொருளைப் பற்றியே கூறவில்லை அந்த உற்பத்தி அறிவாளி. ஏனெனில் அத்தனை நம்பிக்கை பரம்பொருளின் கருணை வெளியிலே. ஆனால் நம்புகிற மனிதன் தான் சலன புத்தியுள்ளவன் என்று அவனையே இடித்துக் காட்டுவது போன்று 'விடப்படார்' என்று செயப்படு பொருளிலே கூறினார். சொற்றொடரில் அமைந்த மூன்று சொற்களும், மனிதன் செயல்களையும், விளைவுகளையும், கூறுகிறதே தவிர அசையாத நேர்மையைப் பற்றி ஒன்றும் கூறவில்லை. ஏன்? கல்லுக்கு யாரும் அதன் தன்மையை விளக்குவதில்லை. ஆனால் கல்லிலே முட்டிக் கொள்ளாதே என்று இந்த மூடனுக்குத்தான் அறவுரை வழங்கப்படும் ஆகையால் இந்த நேர்மை என்ற சொல்லின் பிறப்பிடமே இந்த நேர்மையற்ற தன்மை என்ற இடமல்லவா. அந்த அற்பமான சொல்லையா சொல்லின் எல்லையைக்கடந்த மோனப் பொருளுக்கு கூறுவது என்று கூறுது விடுத்தான் அறிஞன் என்று நமக்குப் புலனாகிறது.

கைவிடப்படார் என்று ஏன் கூறவேண்டும். எவ்வளவோ சொற்கள் இருக்கின்றனவே மோசம் செய்யப்படார், ஏமாற்றப்படார், துன்பப்படார், அழிக்கப்படார் முதலிய. கூர்ந்து நோக்குவதால் இது ஒரு உபமானம் என்றே புலனாகிறது. எப்படியெனில் "உன் செய்கை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி அவன்கூடச் சென்றால் கட்டுச்சோறில் பூனைபோல்" என்ற வார்த்தைகளைப்போல. உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி என்பது உபமானம். இதன் விழைவு தான் உன்செய்கை. அப்போ உபமானத்தையே அதன் விளைவைக் குறிக்கும்படித் தில் அபைத்து விடுவது ஒரு முறை. அதேபோல் கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் என்பதில் கைவிடப்படார் என்பது ஒரு உபமானக்கதையைக்குறிக்கிறது. ஒரு விளக்கத்தைக்குறிக்கிறது. ஒரு காரியத்தை செய்வேன் செய்வேன் என்று விளைவை உணராத வற்புறுத்தும் போது தான் செய்யப்படாது, என்று ஆணித்தரமான உத்திரவுவருகிறது உணர்ந்த அறிஞனிடமிருந்து ஆனால் அப்போது அவன் தன் உத்திரவுக்கு காரணமோ விளக்கமோ தருவதில்லை. காரணம் கூடாதுதான்

பதல்ல... நேரமில்லை. ஜெயிலில் இருந்து தப்பி ஓடுபவன் சகுனம் பார்க்கலாமா. அதே போல் செய்யப்படாது என்ற உத்திரவு இவன் அவனை நம்பின காரணத்தால் கொடுக்கப்பட்டது கடமை உணர்ச்சியோடு. அப்போது இந்த எச்சரிக்கை கசப்பாக இருப்பினும் இவன் அதன்படி நடப்பதுதான் இவன் அவனை நம்பியதாகக் காப்பாற்றும் நாயம். அதேபோல்தான் 'கைவிடு' 'கைவிடு' என்று கதரும் சந்தர்ப்பத்திலே இதே நிலையில் தெளிந்த ஒருவனின் அறவுரை போல அமைந்தது தான் கைவிடப்படார்... அதாவது நீ கைவிடப்பட மாட்டாய். நீ வீணாக உணராது கைவிடு கைவிடு என்று

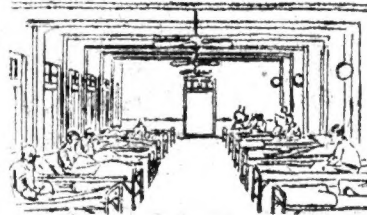
கத்தாதே என்று இடித்துக் கூறுகிறான் மூட மதியை. அது எந்த நிலை 'கைவிடு' என்று கதறுகிற நிலை. அதுதான் அந்தக் கட்டுரையின் லட்சியம். நான் கண்ட தெளிவுவெறுவொருவரும் காணாதது என்று சொல்லும் சக்தி எனக்கில்லை. இப்போதுதான் நான் கண்டேன். நீண்ட சிந்தனைக்குப் பின்..... ஆகையால் சொல்லலானேன்... இதுதான்.....

மேல்மாடியின் கைப்பிடிச் சுவர் விளிம்பிலே தவறிய ஒருவனின் கைகள் தான் கடமை உணர்ந்த அவன் நண்பனுக்கு கிட்டுகிறது. தன் கைகள் தன் நண்பனின் பிடிப்பில் சிக்கிய ஆதரவில் அந்தரத்

நாகபுரியில் புதிய ஆஸ்பத்திரி

நாகபுரி வைத்தியக் கல்லூரியின் புதிய ஆஸ்பத்திரி ஆசியாளிலேயே மிகப் பெரிதென்று கருதப்படுகிறது. பணியால் வருந்துபவருக்கு ஆறுதல் அளிக்க சகல வசதிகளும், நவீன முறையில் பொருத்திய ஸ்தாபனம். இந்தியா விற்கு இது போன்ற ஆஸ்பத்திரிகள் மேலும் 3 தலை. அளற்றை அமைக்கும் பணியில் என்றும் பயன்படுவது ஏ. சி. சி. (A. C. C.) சிமென்ட்.

ஆஸ்பத்திரி சமரவுணை

கைதேர்ந்தாண்படுகின்ற

தி அஸோஸியேட் சீமென்டு கம்பனிஸ் லிட்
இவர்களின் வியாபார மாணேஜர்கள்
தி சீமென்டு மார்க்கெட்டிங் கம்பனி ஆம் இந்தியா லிட்.

தில் தொங்குகிறான். கீழே கிடுகிடு பாதாளம். அது அவனுக்குத் தெரியாமல்லை. அவன் கையை விட்டுவிட்டு டால்பியின் ஆகர்ஷண சக்தி நம்மை மீளாது பூமிக்குள்ளேயே புதைத்து விடும் என்பதையும் இவன் உணராமல் இல்லை. இருப்பினும் நூற்றைம்பது ராத்தல் எடை உள்ள இந்த உடல் கைகளின் பிடிப்பிலே அந்தரத்தில் நெளிவதினால் உண்டான அழுத்தத்தினால் ஏற்படும் வலியை அவனால் பொறுக்க முடியவில்லை. “கையைவிடு கையைவிடு” என்று கத்துகிறான். அந்த வலி மேலே இருப்பவனுக்கும் உண்டு. கையை விட்டால் இருவருக்கும் கைவலி தீரும். ஆனால் விளைவு... மாடி விளிம்பிற்கும் தரை மட்டத்திற்கும் கட்டுப்பாடு இன்றி, தடுப்பாரின்றி, ஆனந்தமாக, பின்னால் நோவிருக்கும் விளைவைப் பற்றி நிச்சிந்தையாக பிரயாணம் செய்யும் வசதியைத்தானே இவன் வேண்டுகிறான் ‘கையைவிடு’ என்று கதறுவதின் மூலம். இதுதானே மனித வாழ்வின் இன்பங்கள். “மீளா நாகத்திற்குச் செல்லும் இடையூரில்லாத இன்பப் பிரயாணம் கீழ் நோக்கி” என்றால் அது தவறு?

இந்த அறிஞன் கூறுகிறான் “அவன் பிடியிலே நம்பிக்கை வைத்தபின் அவன் பிடியிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளக் கத்துகிறாயேமடையா, அவன் கைவிடமாட்டான். லட்சியம் மாடி ஏறுவது அல்லாது கீழே போவதல்ல. மேலே

இருப்பவன் உன் கையைத் தான் பிடித்திருப்பான். அதற்குமேல் அவன் உனக்கு உதவி செய்ய முடியாது.... செய்யமாட்டான். நீ தான் உன் முயற்சியில் உன் உடம்பை உனக்குக் கட்டுப்படுத்தி அதன் கனத்தைக்குறைத்து, மூச்சைப் பிடித்து அதாவது தம்கட்டி என்று சொல்லுவார்களே அதைப்போல் சர்க்கஸ்வேலைசெய்து மாடிக்குத் தாவவேண்டும்.” என்று கூறுகிறார் அந்த சொச்சனின் தந்தை. லட்சியத்திலே கருத்தைப் பதித்துப் பணியாற்றும்போது மற்ற துன்பங்கள் உணர்ச்சியைத் தொடுமா. ‘மெய்வருத்தம்பாரார்’ என்ற பாட்டு சான்றல்லவா. பேப்பரிலே பரிட்சை ரிசல்டைப் பார்க்கும் வரை பையனுக்கு பசிக்குமா. கடையிலே மும்முரமாகவியாபாரத்திலே ஈடுபட்ட வியாபாரிக்கு நேரம் போவது தெரியுமா. “இப்படி சாதாரண கருமத்திலே கண்ணுயிருப்பவன் இப்படி யென்றால் நீ உன்னையே கரையேற்றும். பணியிலே சிறிய கைவலிக்கும் அஞ்சுகிறாயே. வீணாக உன்னையே நீ அழித்துக் கொள்ளாதே. அதுவும் ஜீவாதாரமான பிடிப்பல்லவா அந்தக்கைவலி. ஆபரேஷன்செய்யப்படும் நோயாளியை விட டாக்டருக்கு அதிக பொறுப்புண்டு என்பதை உன் தாங்கமுடியாத வலியின்தவிப்பினால் மறந்துவிட்டாய். கதறாதே.” என்று நிலைமையை உணர்த்துகிறார் ஆசிரியர்.

இதை உணரும் நேரம் வந்துவிட்டது இவனுக்கு. தனக்காத விண்ணப்பத்தையும்,

கதறலையும் நினைத்துத் தலை குனிகிறான், வருந்துகிறான், கண்ணீர்வடிக்கிறான், கருணையின் அருளை நினைத்து.

மீண்டும் இனந்தெரியாத ஒருபயம்..... கவலை. உடல் நடுங்குகிறது. செயல் தடைபடுகிறது. மீண்டும் நம்பிக்கையிலே ஒரு அச்சம். எங்கேகையை விட்டுவிடுகிறானோ என்ற தெளிவற்றபயம். அப்போதும் கத்துகிறான் ‘கையைவிட்டுவிடாதே’ என்று. அப்போதும் அந்த ஆசிரியர் அதே பதில்தான் கூறுகிறார். “நீ எப்படி எந்தவிதமாகத் தூற்றினாலும் போற்றினாலும் கைவிடப்படமாட்டாய் அப்பா. அது கடமைப்பிடி. நீ கைவிடப்பட மாட்டாய்” என்று...

சிந்தனையிலே தெளிவு... தன் வலிமையிலே நம்பிக்கை, லட்சியப் பயிற்சி ஆரம்பமாகிறது... கைவலிமறைகிறது... கருத்து சிறிதுவெறுத்தது... நம்பிக்கையின் ஒளி ஒலி இரண்டும் அவனை ஊக்குவிக்கிறது. முன்னேறுகிறான் முயற்சியிலே... அதுதான் ‘கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்’ நீண்ட பெருமூச்சு... என்ன இனிமை. திகட்டாது தித்திக்கும் வேம்பு, கசக்கும் செங்கரும்பு அந்தக்கனவுலகத்திலே...

இவ்வளவு நிகழ்ச்சிக்கும் மேலே கடமை செய்யும் கருணை ஒளியின் விடையென்ன. அதுதான் மோனப்புன்னகை... ஆஹா... அந்த சிரிப்பில்தான் எத்தனை கருத்துக்கள்... வையமே சிரிக்கிறது... கண்ணின் எல்லையைக் கடந்து கருத்து சுற்றும் வட்டாரத்தின் எல்லைக் கோட்டிற்கு அப்பாலும் ஓர் ஒளித்திவலை... சிறு ஒளிக்கதிர்... ஆம் அதுவும் அந்த மோனப்புன்னகையின் பொற்கதிர் தான்... ஏன் உள்ளத்தின் அமைதியிலே நம்பிக்கை தோன்றும் அறிகுறியே இந்த சிரிப்பொளி.....

மீண்டும் ஒருமுறை கூறுவோம் கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்... இப்போது இதன் பொருளை நான் புரிந்து கொண்ட அளவு அதே பாணியில் புரிய வைத்து விட்டேன் என்று நம்புகிறேன்...

என் ஆசையைப் பூர்த்தி செய்த பாஷைக்கு நன்றி...

பாடசாலை ஆண்டுவிழா

கரூர் தாலுகா வெள்ளியணைப் பக்கத்தில் துளசிக்குடம்பு என்ற சிறிய கிராமத்தில் பொதுத் தொண்டர் திருவாளர் P. R. பெருமாள் ரெட்டியார் அவர்களால் நடத்தப்பட்டு வரும் கார்த்திகி பாடசாலையின் முதலாண்டு விழா 24-4-53ல் சிறப்பாக நடைபெற்றது. கரூர் டிபஞ்சகோர்ட் நீதிபதி சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் கொடியேற்ற, கல்வித் துணை ஆய்வாளர் குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் கார்த்தியடிகளின் படத்தைத் திறந்து வைத்தார். பூரி செல்லம் அவர்கள் தலைமையில் விழா நடைபெற்றது. ஆசிரியர் திருலோக சீதாராம் கிராமமும் கல்வியும் என்பது பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்.

கரூர். டி. மு கோர்ட்டு
OS. 82 of 44. E. A. 64 of 53

ஜானகி என்ற தங்கம்மாள்
—மனுதாரர் (வாதி)

V
பத்மாவதி அம்மாள் — 2வது
எதிர்மனுதாரர்.

ஷெரில் 2வது எதிர்மனுதாருக்கு தெரிவிக்கும் நோட்டீஸாவது:-

இந்தநம்பரில் EP-282/52ல் அடமான சொத்துக்களை ஏலத்திற்கு உத்தரவாகியிருப்பதால் ஷெரில்லத்தில் வாதி பக்கம்வாதிபாவது, வாதிவக்கில் அவர்களாவது ஏலம் கேட்டும் ஏலமாகும் து கையை டிக்ரி து கைக்கு செல்வைத்துக்கொள்ளவும் அனுமதி கோரி மனு தாரரால் மனு கொடுக்கப்பட்டு ஷெரில் 28—5—53ல் தேதி வாய்தா போடப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அறியவும்.

R. அரினாரய்யர்
Karur, } Advocate for
4-5-53 } Petitioner

கனவு கலைந்தது... “இது வரையில் நீங்கள் கேட்டது ஒலிப்பதிவு... இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவடைந்தன” என்று தன் அன்றைய கடமையை முடித்துக் கொண்டிருந்தது ரேடியோ.

திருச்சி சப் கோர்ட்டு

O. S. 91/25

ஹஜாத் நத்ஹர்வலி தர்கா டிரஸ்டி நியமனம்.

திருச்சி முனிசிபல் எல்லைக்குள் வசிக்கும் சகல முஸ்லீம்களுக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் திருச்சி ஹஜாத் நத்ஹர்வலிதர்கா போர்டு ஆப் டிரஸ்டிஸ் தற்சமயம் காலியாகயிருக்கும் ஒரு டிரஸ்டிஸ்தானத்திற்கு திருச்சி சப் கோர்ட்டார் O. S. 91/25 ஸ்கீம் டிக்ரியை அனுசரித்து வருகிற 19—6—53ல் ஒரு டிரஸ்டி நியமனம் செய்வார்கள். அந்த ஸ்தானத்திற்கு அபேகைபுள்ளவர்கள் தங்கள் மனுக்களை திருச்சி சப் கோர்ட்டுக்கு 15—6—53 தேதிக்கு முன்னமேயே சேரும்படி தாக்கல் செய்ய வேண்டும்.

இஸ்மாயில் நஃருதீன்,
எக்ஸிசுட்டிவ் டிரஸ்டி.
20—4—53.

2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

பிராயச்சித்தம்

“ராஜு...”

கடுமையான உத்தரவைப் போல் வந்த அந்தக் குரலைக் கேட்டு நடுங்கி விட்டான் ராஜு. கையிலிருந்த மலர்கள் அவன் காலடியில் உதிர்ந்தன.

“ஏண்டா இதெல்லாம் என்ன...”

“உம்...வந்து...”

மலர்கள் கீழே இறைந்து கிடந்ததைக்கண்டதும் அவரது கோபம் தன் சுயரூபம் அடைந்தது. ராஜுவின் முதுகில் தன் பலம் கொண்ட பட்டிலும் தாக்கினார். அடிதாளாது கதறி கீழே விழுந்தான் ராஜு.

“இல்லை தாத்தா, இனிமே இல்லை தாத்தா” என்று அலறிய குரலைக் கேட்டு சமையலறையிலிருந்து ஓடி வந்த மங்களமும், வாசல் திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டு படித்துக் கொண்டிருந்த இளைய பேரன் சாமாவும் சற்று தூரத்திலேயே நின்று, விட்டனர் சக்தி தாஸர் அல்லவா அவர்? ரொத்திராகார சக்தியின் மனதிற்கிசைந்த பக்தராகி விட்டார் அவர். தன் கைகள் வலிக்க ஆரம்பித்த பின் பேரனை விட்டு விட்டார்.

விக்னேஸ்வர ஸ்தோத்திரம் செய்துவிட்டு பூஜையைத் தொடங்க ஆயத்தமானார்.

அவர் குரலில் ஒரு நடுக்கம்; செய்கைகளில் ஒரு தடுமாற்றம்; மனத்தில் ஒரு அழுத்தம். ஏன் என்று அவருக்கே பிடிபடவில்லை. ஒரு வழியாக ஸ்தோத்திரத்தை முடித்துக் கொண்டு லலிதா ஸஹஸ்ர நாமத்தை ஆரம்பித்தார்.

அடுத்த நாமாவளி வெளிவரவில்லை. என்ன அநியாயம்! எவ்வளவு வருஷங்களாக லலிதா ஸஹஸ்ர நாமத்தை காதலைப் பாடமாகக் கூறி வந்திருக்கிறார்? ஆனால், இன்று அடுத்த வரி ரூபகத்துக்கு வர மறுக்கிறதே? மனத்தை ஸ்திரப்படுத்தி யோசிக்கும் தியைகூட அவர் இழந்து விட்டது போலல்லவா தோன்றுகிறது.....

சஹஸ்ரநாம புத்தகத்தைப் பார்த்து, மேலே பூஜை

யைத் தொடர்ந்து நடத்தி ஒரு வழியாக முடித்தார்.

அவர் மனத்தில் நிம்மதியே இல்லை-அலை கடலைப்போல் ‘ஹே’ என்று இரைச்சலிட்டுக் கொண்டே இருந்தது. ராஜுவின் விக்கல் சப்தத்தைக் கேட்கும் போதெல்லாம் அவர் இருதயத்தை ஈட்டி கொண்டு குத்துவது போலிருந்தது பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்த ராஜு தனக்கு ஜூரம் என்று பாட்டியிடம் சொன்னான்.

இரவில் ராஜுக்கு ஜூரம் கடுமையாக அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. தாத்தா, பாட்டி இருவர் மனத்திலும் கலக்கம். ராமசாமி அய்யர் அதிகமாக ஒன்றும் பேசவில்லை. வாழ்க்கையே திடீரென்று சலித்து விட்டது போன்ற ஒரு எண்ணம், ஏதோ மன்னிக்க முடியாத குற்றத்தைச் செய்து விட்டதைப் போன்ற ஒரு அச்சம்; தன் பேரிலேயே ஒரு வெறுப்பு. வீட்டுக்குள்ளேயே குறுக்கும் நெடுக்குமாக அலைந்து கொண்டிருந்தார்.

காலையில் ராஜுவின் உடல் நிலை சரிப்பட்டு விடும் என்று நினைத்தார். டாக்டர் அவர் வீட்டில் காஸ்டி எடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று இருக்கும்போது அவன் ஜூரம் அவ்வளவு இலகுவில் கட்டுப்படுமா?

இரண்டாம் நாள் இரவு ஜூரம் முற்றியிருந்தது, அதன் வேகத்தில் ராஜு ஏதேதோ பிதற்றிக் கொண்டே இருந்தான். டாக்டர் மறுபடியும் வந்தார் போனார்.

ராஜுவுக்கு ஜூரம் ஆரம்பித்து ஆறுநாட்கள் ஓடி விட்டன. எந்த மருந்துக்கும் அந்த வியாதி கட்டுப்படுவதாகவே தெரியவில்லை.

ராஜுவின் அசௌக்கியத்திற்குக்காரணம் தன்னுடைய முன் கோபம் தான் என்று பூரணமாக நம்பினார் ராமசாமி அய்யர். காலேக் குளிரில், குளிர்த தண்ணீரில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு ஈரத்துணியுடன் இருக்கும் ஒரு சிறுவனை நையப்புடைத்து கதறி அழ விட்டால், அவனுக்கு ஜூரம் வராதா? ராஜு படுக்கையில் அசைவற்றுக் கிடக்கிறான். நாளைக்கு ஏதேனும் விபரீதம் நிகழ்ந்தால் அதற்கு யார் பொறுப்பாளி?... என்று

அவன் தான் என்ன அப்படி மன்னிக்க முடியாதபடி பெரிய குற்றத்தைச் செய்து

விட்டான்? அர்ச்சனைக்கு என்று வைத்திருந்த புஷ்பங்களில் சிலவற்றை எடுத்து முகர்ந்து பார்த்தான். அவ்வளவு தானே? முகரப்பட்ட மலர்களை நீக்கிவிட்டு மற்ற மலர்களைக்கொண்டு அர்ச்சனை செய்தால் போகிறது.

“கோபம் சண்டாளம். கோபமே பாபங்களுக்கெல்லாம் தாப தந்தை. ஆறுவது சினம்” என்ற பொன்மொழிகளை யெல்லாம் அவர் படித்துத்தானிருந்தார்.

கோபம்!-தன் பேரன் உயிருக்கு மன்றாடிக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்தக் கோபத்தின் பேரிலேயே அவருக்குக் கோபம் பிறந்தது!

அவர் தவறிழைத்து விட்டார். அதற்குப் பிராயச்சித்தமே கிடையாதா?.....

தினந்தோறும் வழக்கம் போல தன் பூஜையை முடித்துக்கொண்டு எட்டரை மணிக்கு வெளியே வந்து, ராஜு படுத்துக் கொண்டிருந்த அறைக்குச்சென்று அவனைப் பார்ப்பார். அதற்குள் டாக்டர் வந்துவிட்டுப் போயிருப்பார். வீட்டில் கலகலப்பே இல்லை. அவருக்கு பூஜையிலுர்மனம் ஒன்றில்லை.

பேரனுக்கு உடல் நிலை சரியில்லை என்ற காரணத்தால் ஒரு வாரத்திற்குள் தாத்தா பாதி உடம்பாகி விட்டார். மனப் புழுக்கம் அவரை அவ்வளவு தூரம் உருக்கி விட்டிருந்தது.

அன்று இரண்டாவது தை வெள்ளிக்கிழமை. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும், சிறு குழந்தைகள் பண்டிகைகளை எதிர்பார்ப்பது போல, எதிர் கொண்டழைக்கும் அவருக்கு அன்றைய தினம் ஆயாசமே மிகுந்திருந்தது. எனினும் பூஜையை ஆரம்பித்தார். “ஆனந்தலஹரி”யின் கடைசி ஸ்லோகத்தைக் கூறுமபோது அவர் மனம் நெகிழ்ந்து விட்டது. “எங்கும் ஆனந்தம் நிரம்பிய வஸந்தகாலத்தில் பூக்கள் செறிந்த பூங்கொடிகளால் சூழப் பெற்றதும் மலர்ந்து பிரகாசிக்கும் பற்பல தாமரை களையுடையதும், இனிமையாக சந்திக்கின்ற அன்னங்களின் வரிசையால் அழகு பெற்றதும், மலய மலையினின்று வருகின்ற தென்றல் காற்றினால் சிறிது அலைவீசும் ஜலததையுடையதுமான தடாகத்தில் தோழிகளோடு ஜலக் ரீடை செய்கின்ற பராசக்

தியை எவனொருவன் தியானிப்பானோ அவனுக்குஜூரத்தால் ஏற்படும் துன்பம்தானே அறவே நீங்கிவிடுகிறது...”

ஸ்தோத்திரம் முடிந்ததும் அவர் கண்களில் நீர் துளிர்ந்து நின்றது. “ஹே பரமேஸ்வரி...ஜகன்மாதா! நீயே கதி. நீ தான் ராஜுவைக் காப்பாத்திக் கொடுக்கணும்...”

அவருக்கு மனோ வியாதியைத் தவிர வேறு வியாதி இல்லை. அம்பிகை அவர் மனோ வியாதியைப் போக்க மாட்டாளா?...

பூஜையை முடித்துக் கொண்ட அவரிடம் ஒரு வித அடக்கமும் தன்னம்பிக்கையும் இருந்தன. அவரிடமிருந்த ஆயாசம் அடியோடு ஒழிந்து போயிருந்தது.

பூஜையறையை விட்டு வெளியே வந்த ராமசாமி அய்யர், டாக்டர் தன் வீட்டு வாசற்படியை அப்போது தான் தாண்டிக்கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தார்.

“டாக்டர் ஸார்...”
டாக்டர் நின்று விட்டார்.
“ஸார்..., பையனுக்கு எப்படி ஸார் இருக்கு?...”

“அடேடே, காலையிலிருந்து நீங்க இன்னும் உங்க பேரனைப் பார்க்க வில்லையா? படுக்கையில் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டு, “தாத்தா எங்கே”ன்னு கேட்கிறான்...”

ராமசாமி அய்யர் டாக்டருக்கு வந்தனம் தெரிவிக்க வில்லை; பேரனைப் பார்க்கக் கூடப் போகவில்லை; பூஜையறையை நோக்கி ஓடினார். அறையை ஊதுபத்தியின் புகை மண்டலம் சூழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அய்யர் அம்பாள் சன்னதியில் நெடுஞ்சான் கிடையாக விழுந்தார்.

தாத்தாவைத் தேடிக் கொண்டுவந்த சாமா, மூன்று நான்கு நிமிஷங்களுக்கு மேலாகியும் தாத்தா எழுந்திருக்கவில்லையே என்ற கவலையில் அவர் அருகில் சென்று “தாத்தா...” என்று கூப்பிட்டவாறே அவரை மெதுவாகத் தட்டி எழுப்பினான்.

ராமசாமி அய்யர் எழுந்தார். ஆனால், தான் மத்தியான உணவை முடித்துக் கொள்ளுவதற்கு முன், தன்னை விழுப்புடன் தொட்டு விட்டதற்காக அவர் தன் பேரனை கோபித்துக்கொள்ள வில்லை!

மஹாரணியின் முடிசூட்டு விழா.

மஹாரணியின் மணி மகுடம்.

மஹாரணி எலிசபெத் குதிரையின்மீது
அமர்ந்து செல்லும் காட்சி.

எலிசபெத் மஹாரணியும், அவரது கணவரும்
குழந்தைகளும்.

இங்கிலாந்துக்கும் ஏனைய பலநாடுகளுக்கும் அரசியாகவிளங்கும் மஹாரணி எலிசபெத்தின் முடிசூட்டுவிழா அண்மையில் நடைபெற்றிருக்கிறது. தத்துவரீதியில் முடியரசாக இருந்த போதிலும் ஜனநாயகக் கொள்கைகளை நுட்பமாகக் கடைபிடிக்கும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் அரசமைப்பு மிகவும் அருமையானது. உலகசரித்திரத்தின் பற்பல அதிகாரங்களை உருவாக்கியிருப்பது பிரிட்டிஷ் அரசபரம்பரை.

இந்தத் தலைமுறையின் அல்லி ராணியாக அரியணை யேற்றிருக்கும் அரசி எலிசபெத்தின் சில புகைப்படங்கள் இங்கே காண்க.

நாங்கள் திருச்சி, தஞ்சாவூர், மதுரை, ராமநாதபுரம் திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களுக்கு சர்க்கார் அதிகாரம் பெற்ற கொள்முதல்காரர்கள். எங்கள் மொத்த வியாபாரக் கிடங்கில், சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு, பம்பாய், ஆமதாபாத், தென்னிந்திய மில் ஜவுளிகள்விற்கப்படும்.

P. R. நாராயணசாமி அய்யர்

மொத்த ஜவுளி வியாபாரம்
பெரியகடைவிதி :: திருச்சிராப்பள்ளி